1880. VII. évfolyam. 62. szám. Debreczen, Kedd mártius 30.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czímzendők,
nagyujutcza Jéna-ház 1704. szám alatt

A mi meggyőződésünk.

Debreczen, mártius 30.

IV.

Olyan magyart, a ki hazájának ne javát, hanem kárát akarja, mi legalább képzelni sem birunk. Hiszen nemcsak a nemesekb érzelmek, de még a puszta önzés rugói is arra ösztönzik. Ha ez a haza virágzó, gazdag, hatalmas, ha tényes helyet foglal el Európa független államai közt, dicsőségének sugáraiban sütkérezhet, gazdagságának, hatalmának hasznát veszi a hon minden egyes polgárai. Ugyan ki volna oly buta, hogy ne akarjon örömestebb egy gazdag, viruló, müvelt, szabad hazát, mint egy elnyomorodottat és szolgaságban sinlőt a maga és unokái számára?

De az ut, melyen ennek elérésére törekszünk, nagyon különböző. A politikában is vannak lutrijátszók és kártyások, kik a nagy nyerő számról álmodoznak s hajlandók mindent föltenni egy blattra. Vagy — vagy. Mi azonban, kik a véletlen esélyeitől nem akarjuk föltételezni Magyarország jövőjét, esztelenségnek hiszünk minden koczkáztatást, mikor lassu, de biztos léptekkel is elérhetni oda, hová mások láb- és nyaktörés kilátása mellett akarják ugrasztani a nemzetet.

Hogy Magyarország boldogulására okvetlen szükséges volna az Ausztriától való teljes elszakadás, ezt mi valóban nem birjuk belátni. Mit akadályoz minket Ausztria abban, hogy belügyeinket, közigazgatásunkat, a törvényszolgáltatást a közoktatást stb, egyszóval mindent, a mi egy ország fölvirágzására szükséges, ugy rendezzük, a mint jónak látjuk? Csak az egy vámügyet nem rendezhetjük Ausztria beleegyezése nélkül. De hiszen azt akkor sem intézhetnénk el szomszédaink meghallgatása nélkül, ha teljesen független állam volnánk s Ausztriával semmi viszonyban sem állnánk; azt akkor is csak a kölcsönös egyezkedés utján lehetne rendeznünk, vagy oly visszatorlással felelnének rá szomszédaink, hogy mi vallanánk kárát. Egy pillantás a térképre meggyőzhet ugyanis mindenkit, hogy önálló vámpolitikáról beszénli lehetetlen az oly országnak, melyet félkör alakban egész északi és nyugati oldalán az osztrák tartományok vesznek körül s mintegy hermetice elzárnak az összes Európától. Ez a geographiai helyzet s ezen nem változtathatni sallangos frázisokkal.

De más tekintetben is hasznos, ha kissé tovább időzik pillantásunk a térképen. Ebből meggyőződhetünk arról is, hogy a mi elválásunk Ausztriától nem afféle, mint például Belgiumé Hollandtól, hogy Európa közönyösen szemlélhesse. Az osztrák-magyar monarchia oly lánczszemet képez itt földrészünk közepén, hogy annak fölbomlása teljesen halomra döntené az európai sulyegyent s kiszámithatlan végzetes következményeket vonna maga után. Láttuk már 1849-ben, hogy az európai nagy államok egyikénél sem talált támaszra törekvésünk, hidegen hagyta mindegyiket a halálharczot vívó magyar nemzet kiáltása, még a franczia köztársaság sem jött segitségünkre, veszni hagytak.

Helyzetünk ma hajszálnyival sem kedvezőbb a függetlenségi politika folytatására, sőt sok tekintetben rosszabb. A conservativ Európa ma sem türné elszakadásunkat; csakhogy ma már a forradalmmi Európa is mint ellenség állna velünk szemben. Bármerre tekintsünk, ugyanazt a jelenséget látjuk mindenütt, az angol radikálisok, a franczia republikánusok, az olasz irredenta, Gladstone, Garibaldi, mind a mi bőrünkből akarják kihasitni a szláv nemzetiségek szabadságát. S ha véletlen rendkivüli európai constellatiók lehetségessé tennék is az Ausztriától elszakadást, ha a forradalmi áramlat győzelemre is emelkednék nálunk, az a győzelem a historiai Magyarország eltemetése volna.

Ki óhajtja ma még Magyarország integritását és fönnmaradását Európában? Egyedül azok, kiknek érdeke, hogy Európa közepén a szláv tenger ellenében egy erős birodalom álljon fenn, de ezek egyszersmind az Ausztriával való kapcsolat fenntartását is óhajtják. Ezek csak addig barátaink, mig az osztrák-magyar monarchia kötelékében mi is bent vagyunk; amazok semeddig. Ne ámitsuk magunkat s töltsünk tiszta bort a pohárba. A forradalmi szellő a mi halálharangunkat kongatná.

A magyar nemzetnek, ha állását, jövőjét nem akarja elveszteni Európában, ragaszkodnia kell az osztrák szövetség eszméjéhez s nem szabad ellentétbe helyeznie magát a nagy európai érdekekkel. Mi van számunkra fölirva a sors könyvében, csak az isten tudja, nem olvashatja a mi gyarló szemünk; de készen kell állnunk, ha majd netán reánk jönnének a válságos napok, hogy megizmosodva találjanak. S a mi minket illet, kik a szabadelvü párt zászlója alatt egyesültünk, utolsó lehelletünkig küzdeni kötelességünk ama vakon rohanó irány ellen, melynek keserü csalódásaiból késő volna fölébredni majd akkor, mikor ellenségeink az osztozkodási tort ülik a szétdarabolt Magyarország fölött.

A béke, a nyugalom, a munkásság éveire van szükségünk, hogy a magyar faj értelemben, erőben, számban növekedve méltó helyet foglalhasson el majd Európa népei közt. Ez a mi politikánk, ez a mi meggyőződésünk. Őrizzük meg ezt a hazát fiaink számára s addig kerüljük a veszedelmet a mig lehet.

— **A közös pénzügyminiszteri tárczát** — mint hirlik — Szlávy József a képviselőház elnöke a költségvetés tárgyalásának befejezte után fogja átvenni. A költségvetés tárgyalása alatt nem hagyja el az elnöki széket.

— **Aranyjáradék eladás ajánlat utján.** A hivatalos lap közli a pénzügyminiszter hirdetményét 20 millió aranyjáradék eladásáról ajánlat utján. Az ajánlatok 1880. április 6-ig küldendők be és azoknak az egész 20 millió aranyjáradék átvételére kell kiállitva lenniök. Az átvétel négy részletben történik.

A gymnasiumi és reáliskolai oktatásról.

— Törvényjavaslat. —

A vallás és közoktatásügyi miniszter által az országgyülés elé benyujtott „A gymnasiumi és reáliskolai oktatásról“ szóló törvényjavaslat a hirlapok hasábjain már a nyilvánosság elé került.

E törvényjavaslat szerint a középiskolák kétfélék lehetnek, vagy olyanok melyek az állam rendelkezése és közvetlen vezetése alatt állanak, vagy olyanok, melyeket hitfelekezetek, hatóságok, községek, egyesek vagy társutok tartanak fenn, de mindeniknél az állam, illetve a vallás és közokt. miniszter részint rendelkezési és közvetlen vezetési részint felügyeleti joggal bir.

Körülirja a törvjavaslat a gymnasiumok és reáliskolák szervezetét, tantervét s különös sulyt fektet arra, hogy rendes tanárokul csak oly egyének alkalmazhatók, kik az illető tanszakra tanári oklevelet nyertek, továbbá hogy a hol a tanulók létszáma öt egymásután következő évben meghaladja az ötvenet (mint nálunk) párhuzamos osztályok állitandók fel.

A fentebb felsorolt testületek és egyesek által fenntartott tanintézetek felett az illetők maguk rendelkeznek, s gyakorolják közigazgatási jogukat, de a jelen törvény értelmében, s jogában áll a vallás és közokt. miniszternek felügyeleti jogát érvényesiteni, statisztikai adatokat s jelentéseket bármikor — kérhetni.

Végül kiterjeszkedik a törvényjavaslat a magán gymnasiumok és reáliskolák s az ily tanfolyamokkal összekötött magán nevelőintézetekre is. Ilyenek tervezetéről 30 nappal a megnyitás előtt a tankerületi főigazgató utján a miniszternek jelentés teendő.

Külföld.

= **Olasz-franczia-orosz szövetség.** A Standard hiteles helyről azt hallja, hogy Orloff herczeg a mult őszszel Párisban formaszerü véd- és dacszövetséget hozott javaslatba Ausztria-Magyarország és Németország ellen, mely azon alapult, hogy Oroszország teljesen szabad kezet nyer a Balkán-félszigeten, ellenben biztositja Franczia-országnak Elszász-Lotharingia visszaszerzését s a franczia aspirácziók támogatását Belgium nra nézve. — Ez ajánlatok közvetlenül Waddingtonnak tétettek és pedig Gorcsakoff rendeletére, de a czár tudta nélkül. Sándor czárt „befejezett tényekkel“ akarták a Németország és Ausztria elleni hadi szövetségnek megnyerni.

= **Kegyelem egy királygyilkosnak.** Otero védőjét e hó 24-én fogadta a spanyol uralkodó pár külön kihallgatáson. A védő a merénylő életeért könyörgött. A királyi pár jó szivvel fogadta a kegyelemkérést, tudtul adva, hogy megkegyelmezni a királynak csak akkor van joga, ha a kérvényt nagypénteken a keresztimádás után elibe terjesztik, midőn, régi spanyol szokás szerint, rendesen három halálra itéltnek szokott kegyelmet adni a király. A közvélemény szerint Otero merénylete bizonyos eszmezavarnak tulajdonitandó, s tettében semmi politikai czélzatot találni nem lehet, s ezért valószinü, hogy életének meg fognak kegyelmezni.

= **A jezsuiták kiutasitása Franczia-országban.** A franczia kormány nem fogja kiutasitani sem a franczia-országi, sem a külföldi jezsuitákat, de házaikat és intézeteiket föl fogja oszlatni és a további intézkedéseket függőben tartja.

= **Pétervárott** az országos vámhivatalnál egy millió rubelnyi sikkasztást fedeztek föl. A legfőbb hivatalnokok vannak vád alatt.

= **Napoleon herczeg sirkeresztje.** A walesi herczeg és neje márczius 22-én Chislehurstba utaztak, hogy bucsut vegyenek Eugenia excsászárnőtől, ki pénteken indult a zuluföldre. Viktória királynő rendeletére ama helyen, a hol az ifju Napoleon herczeg elesett, kőkeresztet emeltek, következő felirással: „Ezt a keresztet Viktória királynő emeltette szeretetteljes megemlékezésben Napoleon Eugen Louis József császári herczegre, hogy megjelöltessék a hely, ahol a brit csapatokkal tett kémszemlén 1879. junius 1-én egy zuluosztály megrohanta s ő szembe szállva az ellenséggel, elesett.“

= **A czár félti az életét.** A czár biztonsága érdekében számos óvintézkedések tétettek: A téli palota minden egyes emeletének felügyeletére, a szt.-pétervári gárdaezredekből öt-öt tiszt neveztetik ki, mint parancsnokok. E tiszteknek kötelessége minden szolgát, kiknek az illető emeleten dolguk van, személyesen ismerni. Az előttük ismeretlen személyeket, vagy azokat, a kikről nem tudják, hogy mily czélból járnak az illető emeleten, a palotában elhelyezett rendőri hatóság elé kell állitaniok. Ungern-Sternberg bárót, a czár hadsegédét, Loris Melikoff gróf a maga segédei közé osztotta be.

Tutti-frutti.

Gambetta gyomrával, étvágyával, természetével sok bajok van a francziáknak. Hol azt hirdetik urbi et orbi, hogy Gambetta hizik, (mintha a világ sokat törődnék a nagy férfiu karcsuságával), hol azt ujságolják, hogy Franczia-ország első elnöke (a második Grevy) él-hal a bibic tojásért, most meg ujra azzal a nagyfontosságu hirrel lepik meg a világot, hogy Gambetta vegetárius lett s tejet iszik és zöldséget eszik. Na hát váljék egészségére!

* * *

Felsült szónok. A német császár születés napjának ünnepélyességei alkalmából egy kis történetkét elevenitenek föl. IV. Vilmos, ki akkor még csak porosz király volt, Pomeránia fővárosában ülte meg születésnapjának évfordulóját. A parlamentárismus még akkor kevés szónokot teremtett, s azért a felköszöntést egy polgármesternek kellett elvégeznie. A disziakomán föláll a derék ur, s lelkesen üdvözölve a királyt, szavait ekkép fejezi be;

„Tartsa meg az isten kegyelme trónján még sokáig!“ Nemsokára ismét beszél, felköszöntve a trónörököst, „Poroszország lovagias herczegét, s ezzel végzi beszédét: „Vajha, minél hamarább kezébe vehetné az uralkodó jogarát!“ Midőn a polgármestert szomszédai jobbról és balról is figyelmeztették az elkövetett bakiövésekre, ijedten fölugrott, hebegett valamit, s végül annyit tudott kisütni: „A mitől mentsen meg az Isten!“ Ezt kijavitani, a polgárok már nem engedték meg.

* * *

— **Ki a törzsvendég?** Erre a következő három történetkével lehet válaszolni: 1. A vendéglőben egy ur vizsga tekintetet vet fölemelt sörös poharán keresztül. A korcsmáros odaugrik s aggodalmas alázattal kérdi: „Ugy-e zavaros?“ Az ur pedig válaszol: „Nem csak egy darabka szurok volt, de már leülepedett,“ a korcsmáros azonban megragadja a poharat, nyargal vele a söröntéshez, utközben felpofoz két pinczérfattyut s aztán nagy bocsánatkérések közt hoz a vendégnek egy pohár friss sört. Ez esetben az ur ritka vendég. 2. Egy másik ur keresztül néz a sörös poharán s az arra menő vendéglősnek ezt mondja: „Ma sok szurok van a sörben.“ Erre a kocsmáros félvárról felel: „Jaj, az bizony megesik, de e mellett a pinczérnek int, hogy cserélje ki a sört. Ekkor az illető rendes vendég. — 3. Egy ur gyufavéggel halassza a sörből a szurokdarabokat s szerényen megszólitja a vendéglőst, ki zsebredugott kézzel, nyugodtan nézi a müveletet: „Ez bizonyosan a hordó legfenekéről való; alig lehet inni a szuroktól.“ Erre a hatalmas férfiu paprikavörös lesz s ráorditott az urra: „No a maga disznó gyomrának nem árt, ha egyszer kiszurkolják.“ Ekkor az ur törzsvendég.

Irodalom és müvészet.

— **Toldy Ferencz emlékszobra.** Toldy Ferencz emlékszobrát a legközelebbi napokban szállitják haza Triestből — a hires Scalmanini czégtől — a hol az most közszemlére van kiállitva. A felállitáshoz azonnal hozzá fognak, de hogy a leleplezés mikor lesz, azt még nem tudni, annyit azonban elhatározott a Kisfaludy-társaság, hogy a kegyelet ez utólsó adóját ünnepélyes pompával rójja le a nagy halott iránt.

— **Arany János arczképe.** Emlékezhetnek olvasóink, hogy megirtuk, mikép Rautmann könyvkiadó ezer forintot ajánlott föl azonnal az irói segélyegylet pénztárának, ha az arczképek forgalomba bocsáttatása előtt ő nyeri meg a jogot, hogy vállalatában Arany uj képmását bemutathassa. A jogot megnyerte, az ezer forintot lefizette s most a „Koszoru“ az első, mely „Toldy szerelme“ költőjét bemutatja a nagy közönségnek, tökéletesen hü arczképben. Az eredeti fénykép után Divald Károly müintézete készitette a fénynyomatu másolatokat. Nemcsak érdekes, hanem szép kép is s méltó disze lehet bármely teremnek. Jókai irt mellé szöveget „Egy est Arany Jánosnál“ czim alatt.

Magyar pályanyertes a berlini épitészeti akadémián. E hó 13-án a berlini épitészegylet Schöchtl-ünnepet ült, melyen kiadták a „művészek házára“ kihirdetett pályázat jutalmát. A pályadijat Schöchl Ignácz budapesti épitész nyerte el. Schöchl alelnöke a berlini magyar egyletnek s a berlini magyar akadémikusok körének elnöke.

A regényirás története czimü munka jelent meg K. Sáfrány Péter gymn. tanártól Aigner Lajos kiadásában. Ára 50.

□ **Budapest főváros legujabb helyrajzi térképe** jelent meg és küldetett be hozzánk. Az összeállitó Borsodi Szilágyi Dezső. Ára 70 kr.

Napi hirek.

— **Azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetéseik a jelen évnegyedben, azaz márczius hó végével lejár, valamint azokat, kik lapunkra előfizetni óhajtanak, a közelgő uj évnegyedre tisztelettel figyelmeztetjük.**

Lapunk előfizetési ára:
Április hora . . . 1 frt o. é.
Április-junius 1/4 évre 2 frt 50 kr.

Előfizethetni helyben Kutasi Imre könyvnyomdájában, — továbbá Telegdy K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, s vidéken postautalványnyal minden postahivatalnál.

A „Debreczeni Ellenőr“ kiadóhivatala.

— **A husvét** ünnepén is átestünk. Városunk a szent ünnepen át éléuk utczáival, a nyüzsgő csoportokkal, a sétalók egész seregével csaknem fővárosias szint öltött magára. Szombaton a feltámadás nagy ünnepélyénél ezerekre menő tömeg gyült össze a szent-anna utczán a r. kath. templom előtt hol a hivők vallásos áhitattal vettek részt a szertartásban. — Ez este gyönyörüen sütött a hold-

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Az ifjabb, legifjabb, legeslegifjabb és a piczike.

— Karczolat. —

Irta: KARCZAG VILMOS.

A világért sem akarom azt mondani, hogy mert Kákaiéknál négy leány van, hát azért már azoknak egyike a „legidősebb“ volna. Van nekem még annyi tapintatom, hogy eltaláljam azt, hogy ezt talán sértésnek is vehetnék.

Hiszen azért mert Milcsi kisasszony most az első azok között, kik Kákai urnak „apa“ Kákainé asszonynak meg „anya“ keresztnevet adtak, hát abból még nem következik az, hogy Milcsi kisasszony a család legidősb gyermeke. Ezt a szót, hogy „legidősbb“ udvariatlanság leányra alkalmazni. Hogy volna szabad egy leányt idősnek hinni? Ösmerek egy kisasszonyt, a ki ugy néz ki, mint a hét szük esztendő, az arcza olyan fenségesen barázdált, hogy dicséretére válik a legfelsőbb urnak, fogainak csak emlékét hordja a zsebében s egyedüli hiu disze még csak a homlokára lelógó fodoritott s feketére festett göndör fürtök, — azért mégis büszkén szokta emlegetni, hogy „hét leány közül ő a legifjabb.“

Milcsi kisasszony eladó leány, s igy természetesen se nem több se nem kevesebb 18 évesnél. Nincs is a világon boldogabb halandó, mint egy férjhez menendő leány, az soha se vénül, mikor az első kérő megérkezik, akkor 18 éves, vagyis a legszebben megérett koru a férjhez menetelre s mikor nagy időre rá a tizedik kérő tesz házassági kisérletet, a kisasszony még akkor se több 18 évesnél.

Milcsi kisasszony „ifjabb“ leánya az anyjának, mert az idősebb még hat hetes korában elköltözött az élők sorából, aztán jön a kis elkényesztetett Toncsi (legifjabb), az ártatlan kis baba, a ki igaz ugyan, hogy két évvel fiatalabb a Milcsinél, és szülei boldog 26 éves házasságának feledhetetlen negyedik évében jött világra, de hát azért a kis Toncsika rá ér férjhez menni, nem is gondol ő még arra.

A kis Fánny a (legeslegifjabb) még nevelőbe jár, de azért olyan nagy henczegve tudja bosszantani jó nővéreit, hogy ő még csak iskolás leány és már is annyi az udvarlója, hogy a számát se tudja, csak látni kell, hogy hány gymnazista meg néha bizony egyik-másik jogász ur is várja őt a nevelő ajtajában. Hej, érzi ő azt, hogy a miatt a két leány miatt az isten tudja meddig kell még neki várni, aztán meg ő szégyelli már iskolába czipelni a táskát, hiszen a neveló ur előbb utóbb ki tudja számitani, hogy az a kis leány, a melyik a beiratáskor az első osztályban 12 esztendős volt az a hatodik osztályban hat év mulva már valamivel több lehet.

A kis vakarékot, azt a gyönyörü szőke babát, a piczike kis Erzsikét éppen most öltöztetik bugyogóba. Olyan szende, ártatlan kis teremtés, mikor az öltözködéssel elkészül, akkor észrevétlenül lefut a kertbe, egy rejtekhelyről könyvet vesz elő s szorgalmasan olvas. Az ember azt hihetné, hogy „jó gyermekek számára“ irt képes könyvből olvas, hát pedig az, „Egy grófnő kalandjai“-t olvassa. Azért ha valami látogató jön, a papa meg a mama felhivatják a kis Erzsikét s a mint bemutatják a kis csemetét a vendégnek, hogy a szülei öröm teljes legyen a „száz mesés“ könyvből elő olvastatnak vele és óra hosszákig elsopánkodnak rajta, hogy milyen ügyes, milyen okos egy baba.

És semmi a világon nem ajánlja jobban az eladó leányt, mint a vakarcs által szerzett házi boldogság, a mit minden kérővel éleztetnek.

A piczike megnyerő naivitása ajánlja a „soron“ levő leányt, az egész családot olyan bizonyos rokonérzettel köti össze a kérővel.

Kákai ur boldog ember, hiszen ilyen gyönyörü négy „fiatal“ angyal akármely családapát boldoggá tehetne, eltekintve attól, hogy nagyon is gyakran kell egyszerre nem kevesebb mint négy ruhát varratni, négy kalapot venni, négy pár czipőt csináltatni. Kákai ur azonban birja, mert vagyoni állapota a legjobb rendben van s olyan büszke rá, hogy neki jutott a sorstól az a ritka szerencse, hogy négy leányt nyilik alkalma felnevelhetni.

Tegye utána valaki, ha tudja, vagy ha meri!

Ez idő szerint csak egy eladó leány van a háznál s ez a Milcsike.

Ma épen nagyszerü vendégség van Kákaiéknál. Nem hiszem hogy sok fiatal ur maradt volna otthon. Három szoba egészen megtelt vendégekkel. Az ifju urak, nőtlen urak egész serege, a mamák, fiatal asszonyok nagy számban jelentek meg. A mamák zsörtölődnek, dühösek, hogy egyik is, másik is otthon hagyta a leányát, mert hiszen csak családi estélyről volt szó és határozottan ki volt jelentve, hogy fiatal urak nem lesznek meghiva. Tokainé, a kinek pedig három szőke kis serdülő leánya van, kétségbe van esve, nem azért mintha éppen ő már vőlegényt keresne a leányainak. Oh a világért sem, csak hát éppen hadd mulatták volna magokat, hiszen a gyermekek majd meghalnak a táncz után. Hát még Vedresné, Simáné, Porosné, Vizesiné, azok meg szinte dulnak, fulnak dühökben s összesugnak, hogy az bizonyosan nem lehet másképminthogy ez a Kákai népség félti az ő leányaik elől a szerencsét. De van is miért, mert bizony ugyan kinek kellene e közül a négy maskara közül valamelyik. Nyomban rá Simáné ki is süti, hogy hiszen nem is csuda, ha igy vadásszák a vőlegénynek valót, mert: — „köztünk maradjon lelkem szomszéd asszony az a kis Erzsike ott, a kit ott látnak ugrálni Montag urral, a' se igen riadna már vissza az „igen“ szótól mert ha éppen husz esztendős nincs is még, de tizennyolcz bizonyosan meg van, arra kezem irását merném adni.“

— Tizenkilencz lelkem, tizenkilencz, — bizonyitja Vedresné, — hiszen én csak tudhatom mert én tartottam a keresztvizre.

A lelke rajta, a ki a piczikét ugy meri véniteni. A szegény gyermek olyan ártatlan, s ime milyen könnyen hirbe hoznák őt, a szelid kis galambot, kinek gyermekedségéről legjobb tanuságot tehetne Montag ur, a ki éppen azon töri a fejét, hogy az Isten tudja mennyi idő kell még ahoz mig a másik három leány felszabaditja a férjhez menetelre a kis Erzsikét.

Volt még e terembe másik két gavallér is, a kik Montag urhoz hasonlólag gondolkodtak, de szóllani egyik sem mert, nem reménlhetvén addig, mig Milcsi kisasszonyt szerencse nem éri.

Tudták, beszélte a fáma, hogy ugyis hasztalan lenne a kisérlet, mert Kákai ur azt szokta mondani, hogy a legifjabb, legeslegifjabb meg a piczike még nem érettek meg eléggé. Ráérnek azok még, hadd nőjjenek.

Azonban mi történik?

Kákai örömtelt arczczal lepi meg vendegeit azon nevezetes hirrel, hogy a mai este kézfogónak is tekintendő, mert Bárdosi ur helybeli ifju kereskedő eljegyezte az ő Milcsi leányát.

Erre előbb a Toncsi, azután a Fanny udvarlója is bátorságot kapott és egy füst alatt ők is szerelmeseik kezéért esengtek. —

Kákai ur azt mondta rá, hogy gyermekek ugyan még a gyermekek, de hát azért, ha Isten igy rendelte, hát ő szivesen belenyugszik. —

Másnap a Fannika iskolás táskája eltünt, elvitte az ördög. A kis Erzsike bugyogója meg nem látszott ki a ruha alól, a mely a czipője sarkáig nőtt meg. Most már ő lett a 18 éves leány.

Montag ur boldog volt, mert egy pár nap mulva elérte czélját.

Az egész városban hire járt, hogy Kákai ur ternót csinált.

világ s a még az éji órákban is sétált a közönség a város csöndes utczáin, melyeket most nem zavart meg a másnapokon fel felhangzó vig zene, vagy eltévedt mulató emberek harsány nótája. Husvét előestéje volt. Vasárnap és hétfőn husvét első és másodnapján hasonló élénkség uralkodott az utczákon. A templomokból hullámzott az ájtatos nép óriási száma. Tegnap pedig a locsolásnak meg a piros tojásnak volt nagy napja, a legények elkezdve a három esztendős gagyogó kis gyermektől feljebb, — ugyancsak öntözgették a lányokat. Érdekes locsolási jelenetnek voltunk tanui a hatvan utczai kutnál hol két legény vedérrel jó sokáig öntötte egy leányra a friss hideg vizet. A revanche természetesen nem maradt el, ma meg a leányok álltak lesbe, s ha szerét tehették jól nyakon öntötték a legényeket.

— **Prielle Kornélia** asszony, a nemzeti színház kitünő művésznője megtartja igéretét s meglátogatja városunkat, a melyhez annyi kedves emlék köti s már holnap megérkezik, hogy itteni vendégszerepléseit megkezdje. Első felléptе csütörtökön lesz a **„47-ik czikk“**-ben, melyben hatalmas művészetével Corát fogja ábrázolni. — Emlékezhetünk, hogy Budapesten ez alakitásáról mily elragadtatással irtak a pesti lapok. Azt hiszszük, hogy a művésznő fellépтei egészen uj életet adnak színházunknak s a közönségben a színházbajárás lohadt kedvét felfogják élesztени.

— **Megölte a pályinka.** Az este a pályinkától csaknem alélt embert kisértek be a börtönbe. Ma reggelre azonban már halva találták a szerencsétlent, kit a sok szesz ölt meg. Neve: Debreczeni István. Holtteste a kórházba szállittatott.

— **Szabó Bandi** mint már egyszer irtuk a bécsi magyar népszinmü társulathoz szerződött mint népszinmüénekes. Mielőtt azonban a kolozsvári társulat Bécsbe menne, Kolozsvárt is be fogja magát mutatni. Szabó Bandi tehát már Kolozsvárt is fellép még pedig a „Piros bugyelláris“-ban.

— **A debreczeni tisztviselők egyesületében,** mint hallyuk, élénk részvéttel folynak a beiratások, ugyannyira, hogy a megalakulhatás föltételéül kikötött 300 alaprész jóval felül van jegyezve. Aprilis hó 3 án szedetnek össze az aláirási ivek (testületenként 43 drb), a kik még nem iratkoztak be, igyekezzenek apr. hó 1-sö napján belépő szándékukat nyilvánitani, hogy az egylet megalakulásának elsö intézkedései iránt eleve tájékozhassák magukat a bizottság tagjai. (B—a.)

— **Nyilvános köszönet.** A debreczeni iparos ifjuság önképző és betegsegélyző egylete részére a debreczeni „István“ gőzmalom társulat 30 azaz harmincz forintot volt szives adományozni; kegyes pártfogásáért fogadja az egylet nevében hálás köszönetemet. Debreczen, 1880. mártius 27. Móritz Bertalan egyleti pénztárnok.

— **A Telegdi-féle fördőintézet** a mai nap delétől kezdve kazántisztitás miatt pár napig zárva lesz.

— **Megszökött körjegyző.** Bogdandy Antal szunyogdi körjegyző e hó 16-án hazulról eltávozott s mint az innen Debreczenből irott levelei bizonyitják, az általa évek óta üzött okmány, illetőleg adókönyv hamisitások vitték arra, hogy hivatalát, lakát végleg elhagyja s más hazában keressen magának menedéket vagy öngyilkosságot. Leveleiben maga beismeri, hogy az adókönyv hamisitást, mivel az előljárók különben is irástudatlanok voltak, 1868-ik év óta csinálja, mely által sokaknak sok kárt tett s többeket koldusbotra juttatott, eleinte azt hitte, hogy helyre hozhatja a sikkasztást, de inkább mindig beljebb-beljebb uszott; igy többeknek több kárt nem akarván csinálni, önként oda hagyja lakát, egy kis lánykáját egy rokonára hagyta, kérve őket imádkozzanak érette. A hamisitás folytán okozott kár eddigelé 4000 frtra becsültetik. A megszökött körjegyzőtetik.

— **Ez is idény.** A sós-perecz csillaga is letünt a tegnapi nappal s a mai naptól kezdve már csak sós-kiflit lehet kapni. Azt tartja a pék-szokás, hogy tisztességes pék csak husvét első napjáig süti a sós-pereczet.

— **Vilmos császárt bepörölték.** Berlinben a titkos igazságügyi tanács előtt az uj német polgári perrendtartás szerint e hó 30-án lesz az első tárgyalás. A vádlott nem más, mint maga a német császár. Hogy ki és miért pörölte be, a berlini lapok nem tudatják.

— **Festetics Tasziló gróf házassága.** A „Patrio“ jelenti, hogy ifj. Festetics Tasziló grófnak Hamilton herczegnővel való házassága bizonyos formaságok miatt Badenben nem történhetett meg. Festetics gróf Bécsbe utazott, mig Lady Mary Hamilton anyjával Badenben maradt. A herczegnő volt férje a monacoi herczeg fiát egy spanyolországi jezsuita collegiumba akarja adni, ellenben Lady Mary azt kivánja, hogy a gyermeket a bécsi Therezianumban neveljék föl.

— **Udvari regény.** Friderika hannoveri herczegnőnek eljegyzése Pawell-Rammingen báróval, s a Viktória királyné magatartása ez ügyben, folyvást sok beszédre ád itt alkalmat. A herczegnőnél szivügy az egész dolog, mert nála a szerelem a német báró iránt már Bécsből feltámadt, s e miatt utasitott vissza sok olyan házassági ajánlatokat fejedelmi kérők részéről, melyek rokonai előtt igen előnyöseknek látszottak. Ez utóbbiak nagyon ellene szegültek a mostani eljegyzéseknek, mert Pawell-Rammingen báró sem fejedelmi vérből nem származik, sem földi javakkal nincs dusan megáldva. Csak a királyné kelt a szerelők védelmére, s mikor Cambridge herczeg annyira ment, hogy az eljegyzés miatt a herczegnőt palotájában nem akarta türni, akkor a királyné magához vette őt s azóta magánál is tartja. A báró hir szerint, tábornoki rangot kap az angol hadseregben s a herczegnőnek is 3000 font évi jövedelme lévén, az uj pár, ha nem fejedelmileg, de tisztességesen megélhet. Nagyobb baj az, a mit egy berlini lap emlit, hogy a báró, mivel a welfiegióhoz tartozott, a porosz törvényszékek által 10 évi börtönre itéltetett, s a büntetése most sincs elengedve. Igy megtörténhetik, hogy a baró, ha e házasság által közel rokonságba kerül is az angol királyi házzal, még sem mehet soha Poroszországba, mert elfoghatnák.

Szinház.

A „Szép Heléna“ került Vasárnap szinre a szinházi nyugdij-intézet javára. Sajnáljuk, hogy e czélra nem más darabot választottak, hanem a multkor a „Niniss“-t most pedig a „Szép Helenát“ adták elő, a legfrivolabb két operettet, melyeket pirulás nélkül végig nézni nem is lehet, különösen ha a Helénák elég merészek oly dolgokat tenni, minőket a vasárnapi előadáson is nem röstellettek producálni. A második felvonásbeli véletlen esetet, mely arra adott okot, hogy a közönség pisszegjen is, nem róvjuk fel annyira, mert hiszen ez akaratlanul esett meg, de hogy Helena a harmadik felvonásban oly botrányos toiletteben jelent meg a szinpadon, hogy többeknek ott kellett hagyniok az előadást, ez már oly dolog, melyért megrovásunkat elhallgatni nem szabad. Reméljük, hogy a rendezőség ezután az ily esetekre több gondot fog forditani.

Különben az egész előadás „pongyola“ és vontatott volt. A szereplők tulzottak és extemporizáltak egész a vakmerőségig. Szeretjük hinni, hogy ezután erre sem lesz több példa.

Bérczi Ödön az ujonnan szerződött tenorista játékáról, a mennyiben ő népszinmü játékos is, még most határozott itéletet nem hozhatunk, nehogy elhamarkodjuk itéletünket. Hangja meglehetősen rokonszenves, magas, a modulatiókban eléggé gazdag, de nem cseng s szerfölötti vékonysága miatt néhol csaknem a fütyöléshez hasonló. — Mindenesetre jobban betölti a tenor énekes szerepkörét, mint szerződtetése esetén Nyiregyházi betöltötte volna.

CSARNOK.

Hogy nyertek öt milliót a kis lutrin.

— Előre megjósolt lutria számok. —

Nápolyóól márcz. 22-ről a következő regényes történetet irják a Figarónak:

Egy szegény ferenczrendi barát, padre Ambrogiónak a nép Nápolyban azt a csodatevő hatalmat tulajdonitotta, hogy ő megmondhatja a számokat, melyek a kis lottóban kijönnek. Február 20-án Ambrogio ép koldulóban volt, midőn az utczán két ember őt meghivta, hogy jöjjön velök. A padre velök ment s ők számos sikátoron és kerten át vezették egy helyre, a hol többen vártak reájuk, kik a padret nagy örömmel fogadták. A legjobb vacsorával biztatták, ha megmondja nekik a számokat. A padre kezdetben nevetett, azt mondván, hogy ha ő tudná a lotto számait, nem koldulna. Szemrehányást tettek neki, hogy magának akarja megtartani a számokat s megverték. Tiz napon át tartották fogva, verve és kinozva, de nem csikarhattak ki tőle semmit. Ekkor szabadon bocsátták, de oly állapotban, hogy a szegény barát komolyan beteg s kórházba kellett szállitani.

Valaki meglátogatá s kérte tőle, mondaná meg neki a számokat.

— Ma nem tudok beszélni — felelte az elgyötrött barát — majd később!

— Nem lehet, Padre Ambrogio, én elutazom Nápolyból, nekem még ma este tudnom kell a számokat.

— Jól van hát — szólt a barát — tedd a lutriba a 13, 65, 37 számokat!

Másnap egész Nápoly tudta a számokat, a Róma czimü lap azokat ki is irta, megjegyezve, hogy a kabalisták még a 87-es számot teszik hozzá. A lottó-boltokat ostromolták, mindenki e számokat tette meg. Szombaton 3 órakor volt a huzás, Ambrogio ekkor meghalt s midőn utolsó sóhaját kilehelte, a lottó hivatalban kihuzták e számokat: 13, 65, 37, 87, 69.

Ez ugy hatott Nápolyban mint a villám. Mesés összegeket nyertek. T.. asszony 120.000 frankot nyert, egy makaroni árus 60.000 frankot, Luigi Cassito, a hires sportman 50.000 frankot. A nyereségek összege mintegy öt millió Ha Ambrogio nincs a paradicsomban, ezt nem az áldás hiánya okozza. Nápolyban nincs elég pap, hogy annyi misét mondhassanak Ambrogio lelki üdvéért, a mennyit a szerencsés nyerők megrendeltek. A dolognak folytatása van. A Picolo azt irja, hogy Ambrogio hátrahagyott iratai között papirdarabkát találtak, melyre e számok voltak irva: 11, 22, 71. A Corriere del mattina azt irja, hogy egy bolond rohant át Nápoly utczáin, ki e számokat kiabálta: 3—54—62. Ha ehhez hozzá veszik a 22-ös számot kész a quaterno.

Egész Nápoly lázasan játszik.

Közgazdaság.

Az első m. ált. bizt. társaságnak közelebb közzétett mérlege alkalmat ad nekünk arra, hogy ujra felhivjuk a figyelmet ezen hazai intézet fényes állására, mely 22 éves fennállása alatt a közgazdasági téren teljes sikert jegyezhet fel; tökéletesen igazolván az év elején e lapokban is kifejezett várakozásokat a társulat utolsó évi eredménye tekintetében. A kimeritő s minden tekintetben szabatos mérleg, valamint a számoknak szakszerü csoportositása világos képet nyujt a mélyebb belátásuaknak minden egyes üzleti ágról s az érdekelteknek minden nevezetesebb mozzanatról. Az összes aktivák 14,300,000 frtra rugnak s nagyobb részt osztrák-magyar bank és magyar földhitelintézeti záloglevelekből, továbbá vasúti elsőbbségekből s könnyen pénzzé tehető más befektetésekből állnak, melyek állandó és jövedelmező kamatozást biztositanak, árfolyamingadozásnak csak kis mértékben lévén alávetve, mi tekintetben egyébiránt a gazdagon dotált tartalékalap utján kellően gondoskodva van. A még folyó tüzbiztositásokért visszatartott dijtartalék, melynek magassága minden biztositó intézet securitásának legmegbizhatóbb ismérve, 2,400,000 netto dijbevétellel szemben 1.735,000 frtot — tehát 72½ százalékot tesz. Ez egy oly magas száztóli, melyet a legkevesebb külföldi s egyetlen egy belföldi intézet megközelitőleg sem mutathat fel. Ezen nyereménytartalék az alapszabályszerü intézkedés folytán további javadalmazások által az évi nyereményekből a tiszta dijbevételek egész évi magasságára lesz kiegészitve.

Az életbiztositási osztály dijtartaléka 6.360,000 frtra rug; ez egy oly összeg, mely a biztositások magasságát és tartamát tekintve igen gazdagon dotáltnak tünik föl, mi a közzé tett számtani mérlegből minden részletében ki is világlik.

Az 1879. évi nyeremény az ingatlanokon történt leirások, valamint a dijtartalék és más alapok rendkivül gazdag dotálása után a részvényesek részére 200 frtos osztalék kifizetést tesz lehetővé, a mi 20% kamatnak felel meg s ezen kivül ők még az utólsó 20%-os befizetési kötvényeket is vissza kapják, melyeknek összege 600,000 frtra rug, mely összeg a felgyült tartalékokkal az alaptőkéhez csatoltatott.

A részvénytőke e szerint 3 millió frttal teljesen be van fizetve, a nyeremény-tartalék 1.000,000 frtra kiegészitve, mely utóbbi a legközelebbi közgyülésen hozandó alapszabályok értelmében 3 millió frtra fog emeltetni.

A társulat fennállása óta elemi károkért 53½ millió forintot, halálesetekért és kiházasitási dijakért 4.800,000 frtot fizetett ki készpénzben, közhasznu czélokra és alapitványokra pedig az utóbbi években több mint 100,000 frtot adományozott.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Debreczen, 1880. márt. 31.

ASZALAI URAM LEÁNYAI

szinmü 3 felvonásban.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**

Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

IGÉRVÉNYEK

fönyeremény: 400,000 frt,

huzás 1880. april hó 1-én.

Hitelintézeti sorsjegyre 4 frt 50.) és bélyeg,
Bécs városi „ 2 „ —)

az „Iparegyesületi tak. és hitelintézet“-nél.

77. 3—3.

Első magyar általános biztositó-társaság Budapest.

I. Tüz-, szállitmány- és jégbiztositási üzlet.

Kiadások. Huszonkettedik évi zárszámla 1879. január 1-től deczember 31-ig. *Bevételek.* *Vagyon.* Mérleg-számla 1879. deczember 31-én. *Teher.*

I. Tüzbiztositás.

Kiadások			Bevételek			Vagyon			Teher		
Kifizetett károk a viszontbiztositott rész levonása után	1161750	25	Az 1878. évről áthozott dijtartalék a viszontbiztositott rész levonásával és minden megterh. nélkül	1004435	70	Elhelyezett tőkepénzek az első hazai takarékpénztárnál és m. kir. államkincstári pénztárjegyekben	860100	—	Részvényalaptőke: teljesen befizetett 2000 egész részvény á 1000 frt	2000000	—
Függőben maradt károk tartaléka	131548	46	A dijtartalék szaporitására külön forditott összeg 576396602 frt 51 kr. kötött biztositások utáni dijak és a f. évben lejárt dijkötelezvények frt 3.626,071·19. levonva törl. dijak frt 227,330·45 viszontbiztos. dijak „ 726,527·31 lejárt visszbiztositási dijkötelezv.-részek „ 288,081·28 frt 1.241,939·04	586835	57	Értékpapirok: a) 998,000 frt m. földhitelintézeti 5% záloglevelek á 95½% . . . 955,585 frt — kr. b) 335,000 frt m. földhitelintézeti 5½% záloglevelek á 100% . . . 335,000 frt — kr. c) 1.500,000 frt kassa-oderbergi vasuti arany kötvények á 94½% . . . 1.422,000 frt — kr. d) 199,500 frt kassa-oderbergi vasuti ezüst kötvények á 79⅔% . . . 158,403 frt — kr. e) 627,300 forint Pest városi kölcsön kötvények á 99% . . . 621,027 frt — kr. f) Pesti Lloyd-társasági, Prága városi és olaszalapitványi kötvények . . . 106,775 frt 50 kr. a fenti értékpapirok után az év végeig esedékes kamatok 22,826 frt 30 kr.	3621616	80	Részvénytőke: teljesen befizetett 2000 fél részvény á 500 forint.	1000000	—
Szerzési költségek a viszontbiztositott rész utáni bevétel levonásával	290111	24							Teljesen kiegészitett társasági tartaléktőke	1000000	—
A tüzbiztositási üzletet terhelő igazgatási költs. és adó	394693	49							Tüzbiztositási dijtartalék készpénzben a viszontbiztositott rész levonásával és minden megterhelés nélkül	1575835	41
Behajthatlan követelések leirása	17316	45							Szállitmánybiztositási dijtartalék készpénzben a viszontbiztositott rész levonásával és minden megterhelés nélkül	34645·65	1610481	06*
A következő évek készpénz-dijtartaléka a viszontbiztositott rész levonásával és minden megt. nélkül	1575835	41		2383132	15				Tüzbiztositási függő károk tartaléka		181548	46
	3571255	30		116973	09		3621616	80				
						Leszámitolt és egyéb váltók	161903	23				
						A társaság házai Budapesten és Prágában	1500000					
						Különféle adósok: a) Pénzkészlet és maradványok a képviselőségeknél.	844844	44				
						b) Maradványok idegen intézeteknél	119280	23				
						Jégbiztositási osztály folyó számlán.	136276	76				
						Életbiztositási osztály folyó számlán	83885	81				
						Központi pénzkészlet	9506	11				
							7341413	38		7341413	38

*) A dijtartalék az 1879-i nyereményből emelkedett 1.734,481 frt 97 krra.

II. Szállitmány-biztositás.

Kiadások			Bevételek					
Kifizetett károk a viszontbiztositott rész levonásával	65266	33	Az 1878. évről áthozott dijtartalék	30355	81			
Függőben maradt károk tartaléka	45052	03	33.759,309 frt 79 krnyi kötött biztositások utáni dijak frt 252,927·22					
Szerzési költségek	27670	09	levonva: törlesztett dijak frt 8,043·03					
A szállitmány-biztositási üzletet terhelő igazgatási költségek	24498	22	viszontbiztositási dijak 106,301·60 „ 114,314·63	138582	59			
A következő évek készpénz dijtartaléka a viszontbiztositott rész levonásával	34645	65	Az 1878. évben fenmaradt tartalék függőben volt károkért	42010	87			
	197182	32		210949	27			

III. Jégbiztositás.

Kiadások			Bevételek					
Kifizetett károk a viszontbiztositott rész levonásával	637140	66	36.377,988 frt 12 krnyi kötött biztositások utáni dijak	842317	04			
Szerzési költségek	63796	95	levonva: törlesztett dijak . . 24,997 frt 06 kr.					
A jégbiztositási üzletet terhelő igazgatási költségek	125213	11	viszontbiztositási dijak . . 60,858 „ 52 „	85855	58			
Behajthatlan követelések leirása	1508	71		756461	46			
	827659	43						
A társasági tartaléktőkének kiegészitésére forditott kamat összeg	131326	84	**IV. Egyéb bevételek.**					
1879. évi nyeremény	645281	12	Beváltott szelvények és értékpapirok utáni kamatok	221451	07			
	5372655	01	Házak jövedelme és egyéb bevételek	92416	70			
				314867	77			
				5372655	01			

A következő években lejáró dijváltók és kötelezvények összege. . . . . 3.280,119 frt 76 kr.

II. Életbiztositási üzlet.

Kiadások. Tizenhetedik évi zárszámla 1879. január 1-től deczember 31-ig. *Bevételek.* *Vagyon.* Mérleg-számla 1879. deczember 31 én. *Teher.*

Kiadások			Bevételek			Vagyon			Teher		
Törlesztett kötvények dija	48186	19	A mult évből áthozott dijtartalék	6845953	69	Értékpapirok 5593168 frt ugyanis:			1 Dijtartalék: . . . 6 860,123·93 levonva viszontbiztositási dijtartalék 226,201·65	6133922	28
Visszaváltott kötvényekért	110894	77	Befolyt dijak: ez évben kiállitott kötvények után	153954	73	1. 2000000 frtnyi osztrák-magyar bank 5%-os záloglevelei 100 frtjával	2000000	—	2 Biztossági alap	214038	10
Halálesetek után megtéritett összeg	395262	33	az előbbi években kiállitott kötvények után	1041643	12	2. 1073200 frtnyi pesti magyar kereskedelmi bank 6%-os záloglevelei 100 frtjával	1073200	—	3 Kiházasitási tőkék nyeremények, 1880—1913. évekre	165321	85
Lejárt kiházasitási tőkékért	232494	95	a biztositott tőke emelésére forditott nyeremények	16007	05	3. 1500000 frtnyi magyar földhitelintézeti 5½% záloglevelek 100 frtjával	1500000	—	4 Függőben levő károk tartaléka	96099	08
Kiházasitási biztositásoknál haláleset következtében dijvisszatérités	25379	39	Mult évi függőben volt károk tartaléka	1211604	90	4. 500000 frtnyi magyar földhitelintézeti 5%-os záloglevelek 95¾ frtjával	478750	—	5 Dijleszállitásokra vonatkozó nyeremények tartaléka	2275	36
Függőben levő károk tartaléka	96099	08	Illetékek	92724	38	5. 236400 frtnyi magyar általános földhitelintézeti 5%-os érez értékü záloglevelek 112 frtjával	264768	—	6 Előre fizetett dijak az 1880—1888. évekre	2984	56
Évjáradékokért	5529	45	Kamatjöv edelem	18965	83	6. 291000 frtnyi magy. általános földhitel részvénytársasági 5½% záloglevelek 95 frtjával	276450	—	7 Fel nem vett nyeremények 1878. évről	282	94
Viszontbiztositási dijak	42036	91		396559	85	7. 1879. évben esedékes kamatok	46937	13	8 A központ követelése f. számlán	83885	81
Bélyegekért	6842	71		508250	06	8. Hitelzálogi kölcsönök	184062	81	9 Viszontbiztositó intézetek és mások követelései	11127	25
Irodai bér, postadijak, nyomtatványok stb.	47914	22				9. Kötvény-kölcsönök	942442	—	10 1879. évi nyeremény	267124	44
Tiszti fizetések	35050	41				10. Vezér- és főügynökségek s mások tartozásai	210451	73			
Jövedelmi adóért a lefolyt ez évi nyeremény után	19187	10									
Orvosi dijakért	8965	16									
Szerzési és dijbehajtási költségek	88841	78									
Behajthatlan követelések leirása	2077	48									
	1164761	93									
Dijtartalék ez év végén	6133922	28		7565808	65						
Nyeremény	267124	44					6977061	67		6977061	67
	7565808	65									

Budapest, 1879. deczember 31-én.

Az igazgatóság:

Fuchs Rudolf, Hajós József, Ormódy Vilmos, Harkányi Frigyes, Lévay Henrik, Ullmann Károly Pál, **Frank Frigyes,** a központi könyvvezetés főnöke.

A jelen zárszámlákat és mérlegeket megvizsgálván, azok egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőknek és a törvényben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készülteknek találtuk.

Budapest, 1880. február 27-én.

A felügyelő bizottság:

Pecz Vilmos, életb. osztályfőnök, **Rudnyánszky Ferencz, Tornyai Schosberger Zsigmond, Úrményi József, Ifj. Kaczvinszky János,** életb. könyvvivő.

Debreczen, nyomatott kiadó-tulajdonos Kutasi Imre könyvnyomdájában, 1880.